

Herndon: Börtön

december 21, 2022

részlet a szerző „How to Survive in Your Native Land” c. könyvéből

Magyarázatok, #2 . fejezet (97-98. old.)

Természetesen elfelejtettem valamit még újra elmondani neked, amit úgyis tudsz. Ami az iskola alapja, még azok előtt, hogy ott győztesek és vesztesek vannak, ez pedig az, hogy mindenkinek oda kell járnia.

Még akkor is, ha te gazdag vagy, vagy különc, és a gyereket egy magániskolába adod, vagy létrehozol egy szabad iskolát, akkor is kapcsolatban maradsz az állami iskolákkal. Persze a legtöbb esetben ezek közül egyikkel sem rendelkezel. Iskolába kell menned.

Azokat az amerikai gyerekeket, akik nem járnak iskolába, börtönbe csukhatják. Ha az engedélyezetttnél többet hiányoznak, börtönbe kerülhetnek. Ha elég sokat kerülnek iskolát, akkor börtönbe kell menniük. Ha a szülők nem gondoskodnak arról, hogy a gyerekek iskolába járjanak, akkor a szülőket alkalmatlannak ítélik a gyerekekre pedig börtön vár.

Te is börtönbe kerülsz. Minden duma a tanulásra való *motivációról* vagy *inspirációról*, vagy *újító szellemű tantárgyakról*, amelyek *támogatásra* érdekesek egy lószar. Azért egy lószar, mert semmi úton nem lehet megtudni azt, hogy a diákokat érdekli-e a dolog, vagy sem. Az iskola, legyen bármilyen rossz, jobb mint a börtön. Mindenki tisztában van

ezzel, az iskola különösen.

Egy tanár jön boldogan a tanáriba, és örömmel újságolja, milyen nagyszerű órája volt! és elmeséli irigykedő kollégáinak, hogy mi volt, és a gyerekek mind milyen izgatottak voltak. Mégis lószar az egész. A tanár elfelejtette (ahogy én is), hogy a gyerekeknek ott kell lenniük, különben börtönbe kerülnek. Talán a nagyszerű óra csupán jobban elviselhető volt, mint az átlagos. Talán a gyerekek mind a nagyszerű, mind az átlagos órát elutasították volna, ha meglehetnének.

Ezért nem tud az iskola semmit sem megtanulni a gyerekekről. A híres pszichológus sikeresen fenyegetheti a galambokat, hogy azok ütögessék a ping-pong labdákat a szárnyukkal, de nem fog semmit megtudni róluk.

Amíg mi fenyegetjük az embereket, addig nem tudhatjuk, hogy azok valóban tenni akarják azt, amit te javasolsz nekik. Nem tudhatod, hogy inspiráltad-e őket, nem tudhatod, hogy tanultak-e valamit abból, amit javasoltál nekik, és hogy folytatnák-e a dolgot, ha megszünteted a fenyegetést.

Nem tudhatod. Nem tudhatod, hogy a gyerekek vajon akarnak-e vagy sem a te osztályodba jönni? Nem tudhatod, hogy motiváltak-e vagy sem. Nem tudhatod, hogy tanulnak-e vagy sem. Csak azt tudod, hogy inkább jönnek az osztályba, mint a börtönbe.

Kapcsolódó cikkek:

- James Herndon: Túlélés a saját hazádban
- Herndon: Nyúl hegyi iskola
- James Herndon „The way it spoused to be” c. könyvéről